

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 5378-10-20 מדינת ישראל נ' דמארי

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זכריה דמארי ת"ז

הנאשם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד לורנה חורי
ב"כ הנאשם: עו"ד רון מייסטר
הנאשם: בעצמו

פרוטוקול

הכרעת דין

בפתח הדברים, אציין כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה – עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"); התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש – עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות + סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); ונהיגה בקלות ראש – עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודה.
2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 3.7.20, בסמוך לשעה 10:45, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "סיטרואן" ברח' אח"י אילת בחיפה, מכיוון מערב למזרח, ובהגיעו לצומת עם שד' ההסתדרות פנה ימינה. הכביש שבו נסע הנאשם הינו עירוני, אספלט תקין, יבש, שדה ראייה פתוח, דו סטרי בעל נתיב נסיעה לכל כיוון ונתיב לפנייה ימינה, שמיד אחריה על הכביש מסומן מעבר חצייה.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 5378-10-20 מדינת ישראל נ' דמארי

- 1 באותה עת, מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם, חצתה את הכביש במעבר החצייה הולכת רגל
2 בשם פלונית, ילידת 1944 (להלן: "הולכת הרגל" או "הנפגעת") ונכדה הקטין בן 10 שנים.
3
- 4 הנאשם, כך על פי כתב האישום, נהג ברשלנות, בכך שבהתקרבו למעבר החצייה, לא הבחין מבעוד
5 מועד בהולכת הרגל, לא האט מהירות נסיעתו עד כדי עצירה ולא אפשר להולכת הרגל להשלים
6 את חציית מעבר החצייה בבטחה ופגע בה (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה הולכת הרגל
7 נפגעה ונגרמו לה חבלות של ממש בדמות ראש שבר תת ראשי בעצם הירך, שבגינו עברה ניתוח
8 החלפה מלאה של מפרק רגל ימין ואושפזה מיום 5.7.20 ועד ליום 14.7.20.
9
- 10 3. בדיון ביום 29.12.21 כפר ב"כ הנאשם בשם מרשו בעובדות כתב האישום. הוא ציין כי הנאשם
11 מודה בזמן ובמקום בהיותו נוהג את המונית וכופר בכל שאר עובדות כתב האישום.
12
- 13 4. מטעם התביעה העידו רס"ב גנאדי לכטמן, רס"ב אפי דרורי (בוחר התנועה), גב' פלונית, גב'
14 ראידה רסלאן, רס"מ איהאב בעיני, גב' שלומית כהן, מר פלוני ומר אליעזר גבע. כמו כן הוגשו,
15 בין היתר, המסמכים הבאים: תעודות רפואיות של הולכת הרגל, הודעתם במשטרה של הנאשם
16 ושל הולכת הרגל; דו"ח בוחר, סקיצה, תרשים, לוח תצלומים, דו"חות פעולה ומזכרים.
17
18
- 19 5. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן, הוגשו תמונות והנחיה של מדור תאונות דרכים.
20
- 21 6. המאשימה בסיכומיה בכתב ציינה כי הנאשם בעדותו ציין לראשונה, ובחלוף 3 שנים, כי הדברים
22 שנרשמו בפיו בחקירה לא נרשמו באופן מדויק וכי קיימות סתירות בין הגרסה שמסר לבין
23 הגרסה שנכתבה, אולם בחקירתו של גובה ההודעה, הוא לא נשאל ולו שאלה אחת על אופן ניהול
24 החקירה ותיעוד הדברים כפי שהובאו על הכתב. לאור ראיות הצדדים, ולאחר בחינת כל הסברי
25 הנאשם, אשר לא לקח אחריות על קרות התאונה ותוצאותיה, המאשימה ביקשה לקבוע כי
26 המסקנה המרשיעה גוברת באופן ברור על התזה החלופית שהועלתה על ידי ההגנה, שנתרה בגדר
27 אפשרות רחוקה ותיאורטית, ולכן המאשימה ביקשה לקבוע כי הוכחה אשמת הנאשם מעבר
28 לספק סביר.
29
- 30 7. ב"כ הנאשם בסיכומיו בכתב טען כי לא היה כל מגע בין הולכת הרגל לרכב הנאשם וכי סביר
31 יותר להניח שבגלל עיקול המדרכה במקום שבו ירדה הולכת הרגל לכביש ועת שגלגל אחד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

- 1 מהשניים של העגלה שאותה גררה ירד לכביש, נגרם להולכת הרגל אי שיווי משקל, שבעקבותיו
2 מעדה ונפלה במרחק של כ-60 ס"מ מאותה שפת מדרכה. לדבריו, המאשימה לא עמדה בנטל
3 ההוכחה של כל אחד מיסודות העבירה, ולכך מצטרפים מחדלי חקירה, כגון אי חקירת הנכד ואי
4 חקירת עדה נוספת, שפרטיה היו בידי המשטרה, אי ביצוע הצבעה עם המעורבים באירוע ואי
5 שחזור הימנעות התאונה. לפיכך, ההגנה ביקשה לקבוע כי המאשימה לא הרימה את הנטל
6 הראייתי המוטל עליה בפלילים ולזכות את הנאשם.
7
8 ביום 18.06.24 נשמעו גם סיכומים בעל פה מטעם הצדדים. ההגנה חזרה והסבירה את מחדלי
9 החקירה אשר לטענתה, פגעו בקו הגנתו של הנאשם, וביכולתו להוכיח את חפותו בבית המשפט.
10 התביעה ציינה כי בוצעו פעולות החקירה הנדרשות, ואין לבצע כל פעולת חקירה אפשרית, ודי
11 בראיות שנאספו והובאו בפני בית המשפט כדי לבסס את אחריותו של הנאשם לאירוע התאונה
12 נשוא כתב האישום.
13

14

גדר המחלוקת:

15

- 16 9. המחלוקת העיקרית בין הצדדים הינה בסוגיית האחריות להתרחשות התאונה ותוצאותיה, וכן
17 באשר למיקומה של הולכת הרגל. לטענת הנאשם, לא היה כל מגע בין הולכת הרגל לרכבו, וסביר
18 יותר להניח שבגלל עיקול המדרכה במקום, בזמן בו ירדה הולכת הרגל לכביש גלגל אחד מגלגלי
19 העגלה אותה גררה ירד גם הוא לכביש, וגרם להולכת הרגל לאבד שיווי משקל, למעוד וליפול.
20 לטענתו, התאונה אירעה לאחר שחלף על פני מעבר החצייה. מנגד, גרסתה של הולכת הרגל הינה
21 כי חצתה את הכביש במעבר החצייה, ועקב פגיעה של רכבו של הנאשם מעדה ונפלה.
22
23 להלן אפרט את עדויות התביעה העיקריות ועדות הנאשם, תוך קביעת ממצאי מהימנות והכרעה
24 בשאלות השנויות במחלוקת בתיק.
25

26

עדות הבוחן, רס"ב אפי דרורי:

27

- 28 10. במסגרת חקירתו הראשית של בוחן התנועה, רס"ב אפי דרורי (להלן: "הבוחן"), הוגשו
29 המסמכים הבאים שערך: דיסק (לוח תצלומים) (ת/4), דו"ח ממצאים + סקיצה (ת/5), מזכר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 5378-10-20 מדינת ישראל נ' דמארי

- 1 (ת/6), פלט וריקום (ת/7), מזכר בדיקת מצלמות (ת/8), לוח תצלומים, תמונות 1-11 בשחור-לבן
2 (ת/9), דו"ח בוחן (ת/10) ותרשים תאונת דרכים (ת/11).
3
4 מסקנותיו של הבוחן בדו"ח (ת/10) היו כדלקמן:
5 א. רכב א' נסע ברח' אח"י אילת בחיפה מכיוון כללי מערב למזרח ובהגיעו לצומת עם שד'
6 ההסתדרות פנה ימינה.
7 ב. הולכת הרגל חצתה ביחד עם נכדה בן ה-10 במעבר החצייה מימין לשמאל בכיוון נסיעת
8 הרכב.
9 ג. רכב א' פגע עם חזית בהולכת הרגל אשר נפלה על הכביש.
10 ד. לטענתו של נהג רכב א' ועפ"י הודעתה של הולכת הרגל, הנהג עצר את הרכב לפני מעבר
11 החצייה וכאשר החלה לחצות, התקדם ופגע בה עם החזית.
12 ה. במידה ונהג רכב א' היה מפנה מבטו לימין, לאחר שסיים לבחון את תנועת כלי הרכב
13 משמאל, כאשר רצה לפנות ימינה, היה מבחין בהולכת הרגל מתקרבת אל מעבר החצייה
14 ומונע את התאונה.
15 ו. במבחן במקום התאונה לא אותר ליקוי בשדה הראייה ובתשתית הדרך.
16 ז. הגורם לתאונה הינו גורם אנוש.
17
18 11. בחקירתו הנגדית נשאל הבוחן האם בוצעה בדיקת וריקום מוצלחת והוא השיב כי יש פלט
19 וריקום וכי התוצאות תקינות (עמ' 7 לפרוטוקול, שורות 7-2). עוד הבהיר הבוחן כי המרחק
20 שנרשם בתרשים התאונה (ת/11) – 8 מטרים – שגוי וכי המדידה הנכונה היא הרשומה בסקיצה
21 (ת/5) – 3.2 מטרים (עמ' 7 לפרוטוקול, שורות 8-22). עוד נשאל הבוחן האם מדד היכן נפלה הולכת
22 הרגל, והשיב כי לא שאל את הנהג היכן נפלה, אלא היכן פגע בהולכת הרגל וכי הוא הסתמך על
23 הצבעת הנהג (תמונה מס' 11 בלוח התצלומים, ת/9) (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 9-5).
24
25 בהמשך חקירתו הנגדית, הוצגה בפני הבוחן תמונה שהנאשם מסר לו וצורפה לתיק החקירה,
26 והבוחן זיהה אותה (נ/1). הבוחן נשאל שאלות בנוגע לתמונה זו, אך השיב כי הוא לא מעיד על
27 תמונות שהוא לא צילם, וכי הנאשם מסר את התמונה בחקירתו, והוא לא חקר אותו (עמ' 11
28 לפרוטוקול, שורות 24-32). כמו כן, הבוחן נשאל אודות טבלת סירלה, שקובעת את מהירות הרכב
29 שפגע בהולך רגל ביחס למקום שבו הוא שכב, והשיב כי לצורך השחזור בתאונה זו הוא השתמש
30 בחומר העדכני ביותר וכי החומר אינו בפניו (עמ' 13 לפרוטוקול, שורות 22-23).
31
32 כמו כן, הבוחן נשאל על נטלי גלילי ועל פי המסמכים השיב כי היא הייתה ככל הנראה עדת ראייה,
33 שעל פי המזכר של הבוחן איהאב מיום 20.8.20, הוא ניסה ליצור איתה קשר, אך לא הצליח

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

1 להשיגה (עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 11-13). כמו כן, הבוחן נשאל האם לא היה נזק ברכב הנאשם,
2 והשיב כי גם ניגוב אבק נחשב נזק בתאונות דרכים (עמ' 16 לפרוטוקול, שורות 1-4). הבוחן הסביר
3 כי ניגוב האבק יכול בדרך כלל להצביע על כיוון חציית הולך הרגל, אך לא בהכרח. במקרה הנדון,
4 ידוע, על פי כלל הממצאים שנאספו בזירה, כי הולכת הרגל חצתה מימין לשמאל ויש בכך כדי
5 לחזק את המסקנה (שם, שורות 12-15). עוד נשאל הבוחן האם ניתן לייחס את ניגוב האבק שראה
6 לאירוע אחר, והשיב כי מדובר בנזק טרי, שנאסף ותועד בסמוך לקרות התאונה, ולכן הוא מעריך
7 בסבירות גבוהה שמדובר בניגוב אבק שנוצר כתוצאה מהתאונה (עמ' 17 לפרוטוקול, שורות 6-
8 9).

10 בהמשך, הבוחן נשאל מדוע לא חקר את הנכד של הולכת הרגל, והשיב כי מדובר בילד בן 10 שלא
11 נפגע, וכי סבתו הנפגעת מסרה עדות ולכן הוא לא מצא לנכון לחקור ילד בן 10 (עמ' 18 לפרוטוקול,
12 שורות 1-3). ב"כ הנאשם הגיש את הנחיית מדור תאונות דרכים 19/19 לעניין קביעת קצב חציית
13 הולך רגל (2/נ) ושאל את הבוחן מהו קצב חצייה איטי של אישה בת 76 (גילה של הולכת הרגל
14 בענייננו) והבוחן השיב כי הוא לא ביצע שחזור ולכן לא יוכל לענות על השאלה (עמ' 18
15 לפרוטוקול, שורות 4-12). עוד נשאל הבוחן כי הנפגעת סחבה איתה עגלה כבדה של קניות והאם
16 קצב החצייה יורד כשאדם סוחב איתו דברים נוספים, והבוחן השיב כי בעדות של הולכת הרגל
17 לא מצוין בשום מקום שמדובר בקניות ואם סחבה עגלה, משקלה לא משפיע על משקל גופה,
18 אולם בכל מקרה לא בוצע שחזור ולכן זה לא רלוונטי (שם, שורות 13-17). לסיום, נשאל הבוחן
19 האם נעשתה הצבעה עם העדה רסלאן לגבי המיקום שבו עמדה וראתה את האירוע, והבוחן השיב
20 בשלילה (שם, שורות 31-33).

מסקנות הבוחן:

21
22
23
24 12. מצאתי כי עדותו של הבוחן נסמכת על נתונים חלקיים, ועולה כי לא בוצעו במקרה זה כל פעולות
25 החקירה הנדרשות על מנת לבסס את הקביעות אליהן הגיע הבוחן במסגרת דו"ח הבוחן. כאשר
26 מדובר במקרה בו עסקינן בגרסאות מנוגדות וסותרות, הרי שמן הראוי לאסוף נתונים נוספים
27 טרם קביעת אחריותו של הנאשם בגרימת התאונה נשוא כתב האישום. מן הראוי היה לחקור
28 עדי ראייה נוספים לאירוע התאונה נשוא כתב האישום (הגב' נטלי גלילי, וכן נכדה של הולכת
29 הרגל אשר נכח עימה במקום). כמו כן, היה ראוי לברר את מיקומה המדויק של עדת הראייה,
30 הגב' ראיידה רסלאן, ביחס למקום התאונה, ולבדוק האם ניתן להבחין ממקום זה באופן וודאי
31 בפגיעת רכבו של הנאשם בהולכת הרגל, או שמא מדובר בזווית ראייה כזו, שגם אם הולכת הרגל
32 נפלה בסמוך לרכב, ולא כתוצאת מפגיעת הרכב, קשה להבחין בכך. מעבר לכל אלה, ראוי היה
33 לבצע הצבעה בנוכחות הנאשם והולכת הרגל במקום, ולוודא את המיקום המדויק בו אירעה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

- 1 התאונה. עוד אציין כי על הבוחן היה לקחת בחשבון גם את גרסתו של הנאשם במשטרה (ת/2)
2 לפיה הנאשם עצר את רכבו לאחר מעבר החצייה, ולשקלל נתון זה גם במכלול הנתונים, וזאת
3 טרם קביעת מסקנות בעניין אחריותו של הנאשם לתאונה נשוא כתב האישום.
4
- 5 13. ראו בעניין זה את עדותו של רס"ב גנאדי לכטמן. במסגרת חקירתו הראשית הוגשה הודעת
6 הנאשם שגבה (ת/2) וכן טופס זכויות חשוד (ת/3). בחקירתו הנגדית הוא נשאל מדוע הבוחן רשם
7 במסקנות הדו"ח את טענות הנאשם, בעוד שאלה לא צוינו בהודעתו, ולכטמן השיב כי לפי מה
8 שרשום בעדות, כתוב שהוא עצר במעבר החצייה והולכת הרגל נפגעה מהפגוש הקדמי (עמ' 4
9 לפרוטוקול, שורות 1-7). בהמשך, אישר רס"ב גנאדי לכטמן כי לא מופיע בעדות כי הנאשם עצר
10 את הרכב לפני מעבר החצייה (שם, שורות 16-19). אם כן, עולה כי על הבוחן היה להתייחס גם
11 להודעתו של הנאשם שנגבתה במשטרה (ת/2), ולקבוע את ממצאיו גם בהתייחס לנתוני העדות,
12 ולאחר שעימת את הנאשם עם נתונים אלו.
13
- 14 14. נראה כי הבוחן יצא מנקודת הנחה לפיה התאונה אירעה לפני מעבר החצייה, וכתוצאה מפגיעתו
15 של הנאשם בהולכת הרגל, ובחינתו הסתכמה רק ביכולתו של הנאשם למנוע את התאונה נשוא
16 כתב האישום. על הבוחן במקרה זה היה לבחון גם האם נפילתה של הולכת הרגל הינה כתוצאה
17 מפגיעת רכבו של הנאשם, או כתוצאה מכך שמעדה ונפלה משפת המדרכה לכביש. כמו כן, היה
18 על הבוחן לברר היכן אירעה התאונה נשוא כתב האישום בהתייחס למכלול הנתונים שהובאו
19 בפניו, ולא רק על סמך הצבעת הנאשם על לוח התצלומים שהוצג בפניו, ובדגש על כך, שהצבעתו
20 של הנאשם סותרת את גרסתו העקבית אשר נמסרה מיד בתחילת החקירה במסגרת הודעתו
21 במשטרה (ת/2).
22

עדותה של הולכת הרגל:

- 23
24
- 25 15. עתה אפנה לבחון את עדותה של הגב' פלונית (להלן: "הולכת הרגל" או "הנפגעת"). במסגרת
26 חקירתה הראשית הוגשו הודעתה במשטרה (ת/12) וחומר רפואי בעניינה (ת/13). היא סיפרה
27 אודות רגע הפגיעה כי עברה עם הנכד שלה ועפה לאחור (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 28-31).
28
- 29 בחקירתה הנגדית השיבה הנפגעת כי לאחר שהרכב פגע בה, היא עפה למרכז הצומת, מרחק קרוב
30 למטר, ואילו הנכד, שעמד קרוב אליה מצד שמאל, עף לצד אחר. לדבריה, הנכד קיבל שריטה
31 בפנים והיא שברה את הירך (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 4-11). כמו כן, הנפגעת הדגישה שחצתה
32 את הכביש במעבר החצייה ואישרה כי הרכב היה בזמן התאונה כפי שניתן לראות בתמונה מס'

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 5378-10-20 מדינת ישראל נ' דמארי

1 10 בלוח התצלומים (ת/9) (שם, שורות 22-29). בהמשך, הנפגעת התבקשה לצעוד שני צעדים
2 באולם בית המשפט וב"כ הנאשם ציין שמדובר במרחק של מרצפת אחת באולם בית המשפט
3 (שם, שורות 30-31).

4

5 בחקירתה החוזרת ב"כ המאשימה הציגה לנפגעת את תמונה מס' 11 בלוח התצלומים והיא
6 התבקשה לסמן שם את מיקומה בעת התאונה (התמונה עם הסימון הוגשה וסומנה ת/14).
7 הנפגעת ציינה כי היא לא סיימה לחצות את מעבר החצייה והנאשם פגע בה (עמ' 10 לפרוטוקול,
8 שורות 2-3).

9

10 16. עדותה של הולכת הרגל בבית המשפט עומדת בסתירה אל מול ממצאי הבוחן העולים מהסקיצה
11 שהוגשה מטעמו וסומנה ת/5. בסקיצה של הבוחן צוין כי המרחק משפת המדרכה עד הדופן
12 הימנית של רכבו של הנאשם היה 1.2 מטרים. הולכת הרגל ציינה בבית המשפט כי פסעה שני
13 צעדים עד לרגע בו רכב הנאשם פגע בה, ואף לאחר שפסעה שני צעדים באולם בית המשפט
14 לבקשת ב"כ הנאשם, עלה כי מדובר במרחק של כשישים סנטימטר (מרצפת אחת באולם בית
15 המשפט). לפיכך, מדברי העדה בבית המשפט עולה כי לא הגיעה לדופן הימנית של הרכב, ולא
16 נפגעה מדופן זו. ברור גם שאם הבוחן היה עורך הצבעה ושחזור במקום, ניתן היה לקבל נתונים
17 מדויקים יותר אודות האירוע נשוא כתב האישום, אך הפער המתגלה בעדותה של הולכת הרגל
18 אל מול ממצאי הבוחן בסקיצה (ת/5), יש גם בו כדי לערער את העובדה שנפילתה של הולכת
19 הרגל נגרמה כתוצאה מפגיעת רכבו של הנאשם.

20

21

עדותה של הגב' ראידה רסלאן:

22

23 17. מטעם המאשימה העידה גם גב' ראידה רסלאן (להלן: "רסלאן"). בחקירתה הראשית היא
24 סיפרה כי הייתה ביום האירוע בתפקיד בתחבורה הציבורית, חצתה את מעבר החצייה הראשון
25 לכיוון חיפה מצומת קריית חיים, הגיעה למעבר השני והרמזור בו היה אדום ומולה הייתה אישה
26 מבוגרת עם ילד וסלסלה שהחזיקה בידה. לדבריה, לפתע הגיעה מונית מכיוון קריית חיים,
27 הגברת והנכד היו כבר באמצע מעבר החצייה והרכב פגע בהם, והיא רצה מהר להציל אותם.
28 הילד נצמד לסלסלה ונכנס לטראומה, והאישה החלה לבכות ולומר שכואב לה. היא ציינה כי
29 אנשים הגיעו והגישו עזרה, והם התקשרו למד"א ולמשטרה. לאחר שהמשטרה הגיעה, היא
30 המשיכה לעבודה (שם, שורות 11-18). בהמשך, רסלאן השיבה כי לא הכירה אף אחד
31 מהמעורבים, נשאלה האם ראתה היכן בדיוק פגע הנהג בהולכת הרגל והשיבה מקדימה, שהם
32 היו האמצע והאישה נפלה חזק על הרצפה (שם, שורות 19-22).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

1

2 בחקירתה הנגדית השיבה רסלאן כי היא מעריכה שהנפגעת הגיעה לאמצע מעבר החצייה ותיארה
3 כי יש במקום 3 מעברי חצייה, שניים עם רמזור ואחד בלי, ושזה היה המעבר הראשון מהצד של
4 הנפגעת והשלישי מהצד שלה (שם, שורות 28-32). עוד השיבה רסלאן כי ראתה את הנפגעת חוצה
5 את מעבר החצייה וכי ראתה את הפגיעה בין הרכב להולכת הרגל (עמ' 11 לפרוטוקול, שורות 2-
6 7). בהמשך, רסלאן השיבה כי הנכד של הנפגעת היה מצדה השמאלי של הנפגעת, נשאלה מדוע
7 הוא לא נפגע ראשון, והשיבה כי מה שהציל אותו זה הסלסלה (סל קניות גדול עם גלגלים), שכן
8 הסבתא החזיקה סלסלה והילד עמד מצד שמאל של הסבתא וגם מימין לסלסלה (שם, שורות
9 12-18).

10

11 גם עדותה של רסלאן שאמורה להוות חיזוק לגרסת הולכת הרגל, עומדת בסתירה לעדותה של
12 הולכת הרגל בבית המשפט. מעדותה של הולכת הרגל בבית המשפט עולה כי פסעה כשישים
13 סנטימטרים במעבר החצייה, ואילו מעדותה של רסלאן עולה שהולכת הרגל עברה מרחק גדול
14 יותר ונמצאה במרכז מעבר החצייה. עוד אציין כי הבוחן לא בירר היכן עמדה רסלאן בזמן
15 האירוע נשוא כתב האישום, ולא בדק את שדה הראייה שלה, כך שיייתכן שגם אם הולכת הרגל
16 נפלה בסמוך לרכב, ולא כתוצאת מפגיעת הרכב, קשה להבחין בכך מהנקודה בה עמדה. על כן,
17 לא מצאתי כי ניתן להשתמש בעדותה של רסלאן כחיזוק לגרסת הולכת הרגל.

18

19 19. ראוי לציין כי בדיון שהתקיים ביום 13.6.23, ביקשה ב"כ המאשימה לתקן את כתב האישום,
20 בכל הנוגע לסעיף 4 לעובדות כתב האישום, ולהוסיף כי כתוצאה מהתאונה נפגעה הן הולכת הרגל
21 והן נכדה. ב"כ הנאשם התנגד לכך, ובהחלטתי קבעתי כי מדובר על שלב מתקדם של הדיון ולכן
22 אפשרתי את תיקון כתב האישום בכפוף להוצאות בסך 2,000 ש"ח, אשר ישולמו לנאשם. בדיון
23 ביום 27.9.23 הודיעה ב"כ המאשימה כי היא חוזרת בה מהבקשה לתיקון כתב האישום ולפיכך
24 לא ישולמו ההוצאות. אציין בעניין זה כי נכדה של הולכת הרגל היה כבן עשר שנים בזמן האירוע
25 נשוא כתב האישום, ולא ברור אם גביית עדות ממנו הייתה מוסיפה פרטים משמעותיים
26 המתייחסים לאירוע, וזאת נוכח גילו הצעיר, אך מוטב היה לנסות ולברר גם בעזרת הנכד פרטים
27 לגבי האירוע, ולא לאחר מספר שנים להוסיפו כעד תביעה. ברור גם כי לאחר מספר שנים, העד
28 אינו זוכר את האירוע בצורה מיטבית, ולבטח שמדובר במי שהיה בזמן האירוע כבן 10 שנים.

29

30

עדוּתו של העד פלוני:

31

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 5378-10-20 מדינת ישראל נ' דמארי

20. עוד העיד מטעם המאשימה העד פלוני (להלן: "פלוני"). בחקירתו הראשית הוא ציין שאמו יצאה עם בנו, הם חזרו מטיול, החלו לחצות את הכביש במעבר החצייה והנהג פגע בהם בזמן שהיו במעבר החצייה. הוא הדגיש כי לא נכח במקום ולא ראה את התאונה, אך זה מה שידוע לו (עמ' 23 לפרוטוקול, שורות 12-15). עוד השיב פלוני כי בנו גם נפגע בתאונה, הוא עף על הכביש, ולאחר שהגיע הביתה, הוא פונה באמבולנס לבית החולים (שם, שורות 19-20).
- 6
- 7 בחקירתו הנגדית השיב פלוני כי בזמן האירוע הוא לא היה באזור, אלא בעבודה, וכי זה מה ששמע והוא מסר זאת במשטרה (עמ' 25 לפרוטוקול, שורות 25-27).
- 8
- 9
21. עדותו של פלוני הינה עדות שמיעה שאין לייחס משקל לאמיתות תוכנה. העד מציין כי לא נכח במקום, ולא קלט את האירוע באמצעות חושי, אלא נודע לו על האירוע בדיעבד. מכאן, כי גם עדות זו אינה מסייעת לביסוס גרסתה של הולכת הרגל.
- 10
- 11
- 12
- 13
22. כמו כן, הוגש מזכר שערך רס"מ איהאב בעיני (ת/15). במזכר מיום 20.8.20 בשעה 07:55 הוא ציין כי ניסה ליצור קשר מספר פעמים עם עדת ראייה בשם נטלי גלילי, שמופיעה בדו"ח הפעולה המצורף לתיק, אך הטלפון לא היה זמין. דו"ח הבוחן (ת/10) נערך על ידי הבוחן ביום 07.09.20, ועולה כי מתאריך 20.08.20 ועד לתאריך עריכת הדו"ח ביום 07.09.20 לא נעשו ניסיונות נוספים על מנת לאתר את עדת הראייה, הגב' נטלי גלילי, וזאת על אף שעדותה יכלה לשפוך אור על נסיבות האירוע נשוא כתב האישום.
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
23. בסיום פרשת התביעה, הוגש בהסכמה דיסק ובו סרטון מצלמת גוף (ת/17). כמו כן, הוגש בהסכמה מוקדם יותר דו"ח פעולה של השוטר עודד רבינוביץ' (ת/1). הוגש גם דו"ח פעולה של רס"ר שלומית כהן וסומן ת/15 ב'. רס"ר כהן ציינה כי היא שוטרת סיור, והגיעה למקום לבקשת עזרה, ופרטים שנמסרו לה העבירה לשוטר תנועה מוסמך (עמ' 23 לפרוטוקול, שורות 2-30). עוד הוגש דו"ח פעולה מטעמו של מר אליעזר גבע (ת/16). הוא ציין כי הוא משמש כסייר תנועה במשך 30 שנה ונכח באזור בזמן האירוע נשוא כתב האישום.
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
24. אל מול גרסתם של עדי התביעה, ניצבת עדותו של הנאשם.
- 28
- 29

עדות הנאשם:

- 30 בהודעתו של הנאשם במשטרה (ת/2) הוא סיפר כי נהג במונית שלו ברח' אח"י אילת בקריית חיים לכיוון כללי חיפה, הגיע למעבר חצייה עם שד' ההסתדרות, ראה אישה במרחק רב ממנו מצד ימין שלו, ומכיוון שהייתה רחוקה ממנו, הוא המשיך בנסיעה ועצר את הרכב אחרי מעבר
- 31
- 32
- 33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

- 1 החצייה כדי לראות את התנועה מצד שמאל שלו. לדבריו, הוא המתין אחרי מעבר החצייה, עומד,
2 מסתכל לפניו ולצד שמאל ורואה שהכל נקי ואז הוא רואה אישה קמה ליד הפגוש הקדמי שלו
3 עם ילד, הולכת לאחור ונופלת על הישבן, ואז תופסת את צד ימין שלה וצועקת "כואב לי, מה עם
4 הנכד שלי" ובמקרה הגיעה אישה שהיא אחות בבית חולים ועזרה לה (שורות 7-14 להודעתו).
5 עוד ציין הנאשם בהודעתו כי הוא לא נהג במהירות והוא בכלל עצר את הרכב לפני מעבר החצייה,
6 לא ראה אף אחד והתקדם לאט לעבר הצומת ושוב עצר עצירה מלאה. עוד הוא נשאל מתי הבחין
7 באישה לראשונה והשיב כי אולי זה מבויס, וכי לא ראה אותה, וכשהיא הסתכלה שמאלה אולי
8 היא הגיעה וישבה לו למטה לפני הרכב (שורות 22-33 להודעתו).
9
- 10 25. בחקירתו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם כי חנה בצריף בקריית חיים, 3-4 ממעבר החצייה.
11 הוא יצא מהחנייה, נכנס לכביש והסביר כי אם הוא עומד במעבר החצייה, אין לו שום שדה
12 ראייה, והוא חייב לעבור את מעבר החצייה. הוא ראה קבוצת אנשים בצד ימין שעוברים
13 מאחוריו במעבר החצייה, הוא הסתכל שוב ולא ראה דבר ובפעם השלישית הוא רואה אישה
14 שהולכת במעבר של האופניים שם, ולפתע ראה שהיא איבדה את שיווי המשקל שלה, נופלת על
15 הישבן ונשכבת, והילד עומד לידה. הוא ירד מהמונית, בערך 2.5 מ', שומע אותה צועקת "הראש,
16 הראש", הוא לקח את הילד והושיב אותו לידו ברכב. לאחר 5 דקות הופיעה אישה, פקחית באגד,
17 והם חיכו לאמבולנס (עמ' 29 לפרוטוקול, שורות 8-34). ב"כ הנאשם הציג לנאשם תמונה מס' 11
18 מלוח התצלומים (צבעונית) (סומנה 3/נ) וכן תמונה נוספת שצילם הנאשם (4/נ). בנוגע לתמונה
19 הראשונה, הנאשם הכחיש כי במקום הזה הצביע לבוחן על מקום הפגיעה בהולכת הרגל. באשר
20 לתמונה השנייה, הנאשם הסביר כי רכבו לא עמד כך במקום התאונה, אלא נעשה בו סיבוב (עמ'
21 30 לפרוטוקול, שורות 1-20).
22
- 23 26. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם מדוע בהודעתו במשטרה, שנגבתה יומיים לאחר האירוע, אמר
24 שנסע עם המונית שלו ברח' אח"י אילת בקריית חיים ואילו בחקירתו הראשית בבית המשפט
25 אמר שיצא מחנייה, והשיב כי הוא יצא מהחנייה באח"י אילת, ואילו החוקר לא כתב את כל
26 הדברים שאמר (שם, שורות 27-33). עוד השיב הנאשם כי אמר כשעמד במעבר החצייה, אין לו
27 שדה ראייה, ולכן עמד מאחוריו ויש שם פסים של אופניים (עמ' 31 לפרוטוקול, שורות 3-4). עוד
28 הוא נשאל בנוגע לדבריו בחקירה הראשית כי הגיעה קבוצת אנשים מצד ימין, מדוע הוא לא ציין
29 זאת בהודעתו במשטרה, והנאשם שוב השיב כי אמר זאת, אך הדברים לא נכתבו על ידי החוקר
30 (שם, שורות 24-27). עוד הוא נשאל כי בהודעתו במשטרה הוא טען שעצר לפני מעבר החצייה,
31 והנאשם השיב "בשום אופן לא". לדבריו, הוא עמד מאחורי מעבר החצייה וכי יש ברשותו
32 תמונות שמעידות על כך (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 9-15).
33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

- 1 בהמשך, הנאשם טען כי הנפגעת אמרה שירדה צעד וחצי מהמדרכה, אז לא ברור לו כיצד היא
2 הגיעה אליו, מרחק של כ-2 מטרים. עוד הוא נשאל מתי ראה לראשונה את הנפגעת, והשיב כאשר
3 היא הרגישה שמשוהו נתפס לה, איבדה את שיווי המשקל ונפלה על הישבן (שם, שורות 21-26).
4 הוא הדגיש כי אין לו קשר למקרה הזה (עמ' 33 לפרוטוקול, שורה 2). בהמשך, הנאשם נשאל כי
5 בהודעתו במשטרה הוא טען כי לא ראה את הנפגעת לפני שנפלה, בעוד שבבית המשפט הוא טען
6 שראה אותה עד אשר איבדה שיווי משקל ונפלה. הנאשם השיב כי היא עשתה בקושי צעד וחצי,
7 בעוד שהוא עמד 2 מטרים ממנה (שם, שורות 22-24).
8
- 9 27. התרשמתי כי עדותו של הנאשם מהימנה, סבירה ומתקבלת על הדעת. הנאשם עקבי בגרסתו לגבי
10 שתי הסוגיות העיקריות שהן:
11 - העובדה כי הולכת הרגל נפגעה כתוצאה מנפילה, ולא מפגיעת רכבו.
12 - הנתון לפיו האירוע נשוא כתב האישום אירע לאחר מעבר החצייה.
13 אין המדובר בעדות כבושה, כי אם בגרסה שנמסרה מיד לאחר האירוע, ולא מצאתי כי יש
14 סתירות מהותיות בין גרסתו של הנאשם במשטרה (ת/5) לבין גרסתו בבית המשפט, וגם
15 הסתירות שנמצאו אינן מתייחסות לפרטים משמעותיים ומרכזיים הקשורים לאירוע נשוא כתב
16 האישום. עוד אציין, כי העובדה שלא נגרמו לרכב הנאשם נזקים כתוצאה מהתאונה למעט סימני
17 ניגוב אבק על מכסה המנוע, וזאת כעולה מדו"ח הבוחן, הרי שיש גם בנתון זה כדי לחזק את
18 גרסת הנאשם.
19
- 20 28. יש לזכור כי כפי שפרטתי בסעיף 16 להכרעת הדין, עדותה של הולכת הרגל בבית המשפט סותרת
21 את ממצאי הבוחן המופיעים בסקיצה (ת/5), וכאשר אני בוחנת את גרסת הולכת הרגל אל מול
22 גרסת הנאשם, ומוסיפה לכך את מחדלי החקירה הרבים אשר פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת
23 דין זו, המסקנה היא כי גרסת הנאשם הינה סבירה ומתקבלת על הדעת.
24
- 25 29. במקרה זה, ניתן היה במאמץ סביר לאסוף ראיות נוספות, ובמיוחד ראיות של עדים ישירים
26 לאירוע (הגב' נטלי גלילי ונכדה של הולכת הרגל) אשר היה בהן לשפוך אור על נסיבות המקרה.
27 כמו כן, ניתן היה לאסוף ראיות אובייקטיביות נוספות על ידי ביצוע הצבעה ושחזור בזירת
28 האירוע. במקרה זה, מחדלי החקירה יש בהם כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם אשר גרסתו לא
29 נבדקה באופן מיטבי. בהתחשב בכך, ובשים לב לסתירה המהותית בעדותה של הולכת הרגל
30 ביחס למיקומה בעת אירוע התאונה, הגעתי למסקנה כי לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי את
31 אחריותו הפלילית של הנאשם מעבר לספק סביר.
32

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

30 יוני 2024

ת"ד 20-10-5378 מדינת ישראל נ' דמארי

1 לגבי מחדלי חקירה והשפעתם האפשרית על תוצאת ההליך, ראו, למשל, ע"פ 721/80 תורג'מן נ'
2 מדינת ישראל, פ"ד לה(2) 466, שם זיכה בית המשפט העליון את המערער עקב מחדלי חקירה
3 שנעשו בעניינו. בתחום דיני התעבורה, יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ר' פרי מבית המשפט
4 לתעבורה בתל אביב, שציין בת"ד (ת"א) 7056-12-14 מדינת ישראל נ' אילביצקי (6.9.2015) כי
5 "מחדלי חקירה אינם מביאים מניה וביה לזיכוי הנאשם. עם זאת, במישור של מחדלי חקירה,
6 היורדת לשורשו של הליך, יכול הדבר לפגוע ביכולת הנאשם להתגונן, ובתוך כך לעורר ספק
7 סביר באשר לאשמה". כמו כן, ראו דוגמאות למקרים נוספים, שבהם הנאשם זוכה מחמת
8 הספק, בין היתר בשל מחדלי חקירה, אשר נקבע כי התקיימו באותם תיקים: ת"ד (חי') 11270-
9 11-16 מדינת ישראל נ' יעקובינסקי (6.1.2020); ת"ד (חי') 6532-08-14 מדינת ישראל נ' כרם
10 (5.1.2017); ת"ד (ת"א) 9028-08-14 מדינת ישראל נ' ברכה (3.5.2016).

11

12 אדגיש כי לא הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של הנאשם, שכן היה נדרש כי
13 יתבצעו פעולות חקירה נוספות ביחס לראיות הגולמיות והעדויות שנאספו בתיק. לפיכך, נוכח
14 הסתירות והבעייתיות בעדותה של הולכת הרגל, וכן בעדותה של רסלאן, אשר הייתה אמורה
15 לחזק את גרסתה של הולכת הרגל (ראו סעיפים 16 ו-18 להכרעת הדין), בצירוף מחדלי החקירה,
16 הרי שיש לקבוע כי לא ניתן להוכיח את אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר.

17

18 32. אשר על כן, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

19

20

21

22

23

ניתנה והודעה היום כ"ד סיוון תשפ"ד, 30/06/2024 במעמד הנוכחים.

24

כרמית פאר גינת, שופטת

25

26